

Kadın Ve Anılar

– Savaş · 21 Nisan 2018

Yürüdü;
Denizin kıyısında ağır aksak ve yalın ayak adımlarla
İskelede; çok eski bir anıyla göz göze bakışıp durdu biraz
Bir iç çekip/ derin derin sustu
Ve yanında ellerini tuttuğu biri var gibi
Gözlerini kısıp/ uzun uzun sonsuzluğuna baktı denizin
Durup dururken
Birden bire kapadı gözlerini
Soğuk oluşuna aldırmadı
Denize dalıp çıktı kadın...
Sahile vuran bir balık gibi
Ve hiç kimseye aldırmadan
Eski bir anının kollarına bırakır gibi
Sırılsıklam, sırtüstü serdi kendini kuma
Ciğerlerini tuza banarcasına/ derin derin/ kokusunu çekti içine denizin
Martı çığlıklarına kulak kesilip
Rüzgâra karışan dalgaların sesini dinledi sonra
Kalktı/ eski bir acının hesabını sorar gibi
Dikildi karşısına dünyanın
Ve hiddetle çatıp kaşlarını/döndü yüzünü güneşe
Dalıp gitti...
Durup dururken
Birden bire kapadı gözlerini kadın
Bir iç çekip/ derin derin sustu
Bir sevda şarkısı dinler gibi
Eski bir plağın üzerinde dönüp durdu sabaha kadar
Dans eder gibi/ eski bir anının omzuna yaslayıp başını
Rüzgârın kollarına saldı kendini
Dalıp gitti...
Durup dururken
Birden bire kapadı gözlerini kadın
Bir iç çekip/ derin derin sustu
Kırpıklarında yağmur ıslaklığı
Yüzünde kendine özgü; eski püskü bir tebessüm
Kitap arasında kuruttuğu bir çiçeği hatırladı birden

Dalıp gitti...
Durup dururken
Birden bire kapadı gözlerini kadın
Bir iç çekip/ derin derin sustu
Ve büyük bir tutkuyla
Bir çiçeği bir sevgiliye uzatır gibi
Uzattı;
Eski bir anıya öptüdü dudaklarını
Dalıp gitti...
(Nisan 2018)